

wachtend op Godoot

van Samuel Beckett

vertaling Sam Bogaerts

Estragon: Niets aan te doen.

Vladimir: Ik begin het te geloven. Dus ge zijt er weer.

Estragon: Ja?

Vladimir: Blij u te zien. Ik dacht dat ge 't voorgoed waart afgetrapt.

Estragon: Ik ook.

Vladimir: Eindelijk terug samen! Sta recht, dat ik u eens goed vastpak.

Estragon: Nu niet, straks.

Vladimir: Mogen we weten waar Zijne Majesteit de nacht heeft doorgebracht?

Estragon: In een sloot.

Vladimir: Een sloot! Waar?

Estragon: Daar.

Vladimir: En ze hebben u een pak rammel gegeven?

Estragon: Ah ja.

Vladimir: Dezelfden als altijd?

Estragon: Dezelfden? Weet ik niet.

Vladimir: Als ik er zo over nadenk ... Wat zou er van u geworden zijn zonder mij. Meer dan wat knoken zou er van u niet zijn overgebleven.

Estragon: En dan?

Vladimir: Het is te veel voor een mens.

Estragon: Hou op. Help mij 's met –

Vladimir: Wat doet ge?

Estragon: Ik doe mijn schoenen uit.

Vladimir: Ik heb het u al honderd keer gezegd: dat moet ge elke dag doen, uw schoenen uit. Luister 's wat meer naar mij.

Estragon: Help mij dan toch!

Vladimir: Doet het zeer?

Estragon: Zeer! Hij vraagt mij of het zeer doet!

Vladimir: Gij denkt altijd dat gij de enige zijt die afziet. Ik tel niet mee. Ik zou u wel eens willen horen als ge had wat ik heb.

Estragon: Deed het zeer?

Vladimir: Zeer! Hij vraagt mij of het zeer deed!

Estragon: Geen reden om uw broek te laten openstaan.

Vladimir: Dat is waar. In de kleine dingen des levens moogt ge u nooit laten gaan.

Estragon: Wat moet ik daarop zeggen? Ge wacht altijd tot op het laatste moment, gij.

Vladimir: Het laatste moment. Wie zei dat ook weer: het duurt lang, maar 't is de moeite.

Estragon: Wilt ge me niet helpen?

Vladimir: Soms zeg ik tegen mezelf, komen doet het toch. Dan voel ik mij heel raar. Hoe moet ik het zeggen? Opgelucht en tegelijk ... van slag. Enfin. Niets aan te doen. En?

Estragon: Niets.

Vladimir: Laat zien.

Estragon: Er is niets te zien.

Vladimir: Probeer hem terug aan te doen.

Estragon: Ik laat 'm een beetje ademen.

Vladimir: Ziet de mens: hij belast zijn schoenen met de schuld van zijn voeten.
Eén van de twee moordenaars werd gered. Een redelijk percentage.
Estragon.

Estragon: Wat?

Vladimir: Als we nu eens berouw hebben.

Estragon: Waarover?

Vladimir: Het is niet nodig om in detail te treden.
Vladi lacht, waardoor hij pijn krijgt aan zijn geslacht.

Vladimir: Een mens durft zelfs niet meer te lachen.

Estragon: Wat een gemis.

Vladimir: Ja, glimlachen. Het is niet hetzelfde. Enfin, niets aan te doen. Estra.

Estragon: Wat is er?

Vladimir: Hebt gij de bijbel gelezen?

Estragon: De bijbel ... Ik zal er wel eens ooit in gekeken hebben. De kaarten van het heilig land, dat weet ik nog. In kleur. Heel schoon. De dode zee was bleekblauw. Ik moest er maar naar kijken en ik kreeg al dorst. Ik zei, daar gaan we naartoe, daar gaan we op huwelijksreis. We gaan daar zwemmen. We gaan daar gelukkig zijn.

Vladimir: Gij had dichter moeten worden.

Estragon: Ben ik geweest. Is dat er niet aan te zien?

Vladimir: Wat was ik aan 't zeggen ... Hoe is 't met uw voet?

Estragon: Hij zwelt.

Vladimir: Ah ja, ik weet het, het verhaal van de goede en de slechte moordenaar. Kent ge dat nog?

Estragon: Nee.

Vladimir: Zal ik het u vertellen?

Estragon: Nee.

Vladimir: Twee moordenaars werden gekruisigd, tegelijk met onze verlosser. Eén van de twee –

Estragon: Onze wat?

Vladimir: Onze verlosser. Twee moordenaars. Eén van de twee zou gered zijn en de andere ... verdoemd.

Estragon: Gered van wat?

Vladimir: Van de hel.

Estragon: Ik ben hier weg.

Vladimir: En toch ... Hoe komt het – Ge vindt het toch niet vervelend?

Estragon: Ik luister niet.

Vladimir: Hoe komt het dat er van de vier evangelisten maar één is die de feiten zo voorstelt. Ze waren er alle vier bij. Enfin, toch in de buurt. En er is er maar één die spreekt van een moordenaar die gered wordt.
Komaan, Estra, ge moet mij af en toe de bal eens terugspelen.

Estragon: Ik luister. 't Is buitengewoon interessant.

Vladimir: Eén van de vier. Van de drie andere zijn er twee die er helemaal niet over spreken, en de derde zegt dat ze hem alle twee hebben uitgescholden.

Estragon: Wie?

Vladimir: Wat?

Estragon: Ik begrijp er niks van. Wie uitgescholden?

Vladimir: De verlosser.

Estragon: Waarom?

Vladimir: Omdat hij hen niet wou redden.

Estragon: Van de hel?

Vladimir: Maar nee! Van de dood.

Estragon: Ik dacht dat ge zei van de hel.

Vladimir: Van de dood! Van de dood!

Estragon: En dan?

Vladimir: En dan? Dan zijn ze alle twee verdoemd, zeker.

Estragon: Waarom niet.

Vladimir: Maar één van de vier zegt dat één van de twee gered werd.

Estragon: Wel. Ze zijn het niet eens, dat is al wat er van te zeggen is.

Vladimir: Ze waren er alle vier bij. En maar één spreekt van een moordenaar die gered werd. Waarom hem geloven en de anderen niet?

Estragon: Wie gelooft hem?

Vladimir: Iedereen. Het is de enige versie die de mensen kennen.

Estragon: Mensen zijn apen. Verrukkelijk plekje. Inspirerende vooruitzichten.
Laat ons gaan.

Vladimir: We kunnen niet.

Estragon: Waarom niet?

Vladimir: We wachten op Godoot.

Estragon: Ah ja. Ge zijt zeker dat het hier is?

Vladimir: Wat?

Estragon: Dat we moeten wachten.

Vladimir: Vóór de boom heeft hij gezegd. Ziet gij nog andere bomen?

Estragon: Wat is het?

Vladimir: Ge zou zeggen, een treurwilg.

Estragon: Waar zijn de blaadjes?

Vladimir: Ik denk dat hij dood is.

Estragon: Gedaan met treuren.

Vladimir: Of het is misschien niet het seizoen.

Estragon: Is het niet eerder kreupelhout?

Vladimir: Kreupelhout?

Estragon: Kreupelhout.

Vladimir: Wat bedoelt ge? Dat we ons van plaats hebben vergist?

Estragon: Hij had hier al moeten zijn.

Vladimir: Hij heeft niet uitdrukkelijk gezegd dat hij kwam.

Estragon: En als hij niet komt?

Vladimir: Dan komen we morgen terug.

Estragon: En overmorgen.

Vladimir: Misschien.
Estragon: En zo voort.
Vladimir: Het is te zeggen ...
Estragon: Tot hij komt.
Vladimir: Wat zijt ge toch hardvochtig.
Estragon: We waren hier gisteren al.
Vladimir: Ah nee, nu zit ge ernaast.
Estragon: Wat hebben we gisteren gedaan?
Vladimir: Wat we gisteren gedaan hebben?
Estragon: Ja.
Vladimir: Euh ... Proficiat! Om een mens te doen twijfelen spant gij de kroon.
Estragon: Volgens mij waren we hier.
Vladimir: Ge herkent het hier?
Estragon: Dat zeg ik niet.
Vladimir: Wat dan?
Estragon: Dat doet er niet toe.
Vladimir: Hoe dan ook, deze boom ...
Estragon: Ge zijt zeker dat het vanavond was?
Vladimir: Wat?
Estragon: Dat we moesten wachten.
Vladimir: Zaterdag, heeft hij gezegd. Denk ik.
Estragon: Ge denkt. Na zijn werk.
Vladimir: Ik moet het ergens genoteerd hebben.
Estragon: Maar welke zaterdag? En is het vandaag zaterdag? Is het niet eerder zondag?
Of maandag? Vrijdag?
Vladimir: Het is niet waar!
Estragon: Of donderdag?
Vladimir: Wat gaan we doen?
(.../...)